

UIT: DE PROFEET

Uw mildheid is niet voor mij.

Dat uw ogen dan zwijgen bij deze — die niets aanvaarden mag.

Zoekt niet, me te naderen.

Want dan begint mijn stem te wankelen van een warme klank,
dan beginnen mijn ogen te glanzen van dat nóóit-gestild verlangen, —
en 'k beur mijn bevende handen in overgave aan U — blind zal ik
U volgen, overal, overal — en mijn brandende voeten gaan dansend
U na, U na, in een zwijmel van tē menslik geluk

— wanneer gij mensen, glimlacht tegen mij.

Gij kruisigt mij met uw mildheid: ik moet U het zwaard, en niet
de vrede brengen. Uw glimlach is niet voor mij.

Zelfs niet: uw arme glimlach naar een onbegrepen pijn.... O, bij
de zoete wanhoop van een mens wijl hij nabij wil zijn maar niet nabij
zijn kàn — mijn al te menselijke hart zou breken, mijn stamelende
stem alles vergeven, en in de klacht:

„het leven was toch goed — was toch het leven goed?”

vergeving voor zijn hardheid vragen.

Komt niet. Komt niet.

Weest hard, weest hard

tegen dit hart dat U allen bemind, — en U niet vergeven mag.

Denkt niet aan mij, wiens denken altijd om U speelt, en U ver-
dedigt. Wiens hart — zovele eenzame uren — zo heel zacht van U
vedelen kan.

En gij, die dit niet weet. En God — die zo ver is.

Roept mij niet binnen. Dat uw kinderen niet glimlachend zien in
mijn ogen. Laat mij voorbij gaan, onterfde van al het menslike, aan
de ramen uwer kameren.

Ziet me voorbij. Ziet me voorbij. Let niet op mijn ogen die onrustig
zwerven van oog tot oog. 'n Afgebeulde trekhond ik, die hunkert
naar een streling, en die gij ruw van U afschudt als hij hulpeloos
tegen U opspringt.

Dat ik uw vijand zij.

Opdat mijn stem hard zij, hard en onverbiddelijk als een formuul die het hoofd vond. Ik kom, 'n gezòndene, om uw ondergang te verkondigen. Mijn stem sta naakt en hard tussen uw huizen wijl zij U opeist voor de harde naakte strijd tegen U-zelf. Men gaf mij het zwaard, en dit zwaard kom ik U brengen. Uw mildheid is niet voor mij. Mijn mildheid is niet voor U.

Ik vrees uw mildheid. Ik heb uw mildheid lief. Gij kruisigt mij met uw mildheid. Komt niet, komt niet, komt niet.

God! wees mij nabij!

HENRI BRUNING